Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan-Vodă Judecător: O.Ciocîrtă-Rusu
Dosarul nr. 2a-991/24
2-23127324-02-2a-12032024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

15 aprilie 2025

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi

examinînd în procedură scrisă, fără dezbateri publice, în lipsa participanților la proces, cererea de apel declarată de ÎM ”Incaso” SRL, împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 31 ianuarie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”INCASO” SRL împotriva lui Rotaru Dumitru cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 04.09.2023 ÎM ”Incaso” SRL, prin intermediul avocatului, Eugeniu Bujoreanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Dumitru cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 09.11.2021 „Creditbun” SRL și Rotaru Dumitru au încheiat un contract de împrumut nr.21XC9188 și la aceeași dată executat la sediul creditorului. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, pîrîtul s-a angajat să plătească pe lîngă valoarea împrumutului principal și o penalitate contractuală, care se raportează la durata de întîrziere. „Creditbun” SRL și-a onorat obligațiunea, transferînd pîrîtului împrumutul acordat. Necătînd la respectarea obligațiunilor de către „Creditbun” SRL, Rotaru Dumitru, pînă la moment nu și-a onorat obligațiunea conform contractului. Pîrîtul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate la adresa lui.

Menționează reclamantul că, ulterior, datoria pîrîtului a fost cesionată de către compania de gestionare a creanțelor „ÎM „Incaso” SRL.

Susține reclamantul că, în legătură cu neachitarea plăților datorate, în termenul stabilit, la adresa pîrîtului au fost expediată o notificare la care prîtul nu a reacționat după care a fost expediată și o reclamație pe ambele adrese ale pîrîtului, prin care el a fost informată, în mod repetat, despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor și obligațiunea acestuia de a returna împrumutul și penalitatea conform contractului.

Indică reclamantul că, dat fiind faptul că pînă în prezent pîrîtul nu a restituit împrumutul, solicită reclamantul să se încaseze din contul lui Rotaru Dumitru, suma împrumutului în mărime de 3000 lei, dobînda în sumă de 1 467,30 lei și penalitatea contractuală în mărime de 1 425 lei, cît și cheltuielile de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 31 ianuarie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”INCASO” SRL împotriva lui Rotaru Dumitru Vasile cu privire la încasarea datoriei în baza contractului de credit nebancar nr.21XC9188 din 09.11.2021, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la 14 februarie 2024, ÎM ”Incaso” SRL, a depus cererea de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea apelului partea apelantă a invocat că, hotărârea urmează a fi casată parțial deoarece normele de drept material au fost încălcate prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată şi că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată iar circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin.

În motivarea cererii de apel, pe lângă circumstanțele de fapt descrise în cererea de chemare în judecată și elucidate în hotărâre, s-a indicat că instanța de fond eronat a interpretat Anexa nr. 3 la Contractul de cesiune a creanțelor de viitor *****, fiind parte integrantă a contractului de cesiune și care a fost semnată după ce a fost încheiat contractul de împrumut nr.21XC9188.

De asemenea, apelanta a remarcat că OCN ”CREDITBUN” SRL a respectat condițiile art. 823 alin. (1) Cod civil, or, cesiunea de creanță poate include și creanțe viitoare, iar ca urmare, contractul de cesiune a creanțelor de viilor a fost încheiat legal și în deplină concordanță cu dispozițiile legale. De altfel, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea cesionării creanțelor care vor apărea în viitor, fără a aduce atingere validității acestei proceduri.

Suplimentar, apelanta a remarcat că instanța nu a luat în considerare intenția clară a părților de a permite cesionarea creanțelor viitoare, conform contractului de cesiune a creanțelor de viitor și Anexei nr. 3.

Susține că, instanţa de fond a dat interpretare eronată prevederilor art. 823 alin. (1) Cod civil, iar prin soluția adoptată s-a încălcat principiul libertăţii contractuale, fiindu-i lezat apelantului dreptul de proprietate.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 31 ianuarie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la data de 14 februarie 2024, prin urmare Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu argumentele indicate în cererea de apel, Colegiul civil consideră că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată

de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Potrivit prevederilor art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Totodată, potrivit prevederilor art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și

temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul civil a constatat că, la 09.11.2021, între OCN ”CREDITBUN” SRL în calitate de împrumutător și Rotaru Dumitru în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de credit n*****prin care prima s-a obligat să-i acorde ultimului un împrumut în sumă de 3.000 lei, rambursabil până la data de 09 mai 2022 (f.d. 4-7).

Totodată, la 21 octombrie 2021, între ÎM ”INCASO” SRL și OCN ”CREDITBUN” SRL a fost încheiat Contractul de cesiune a creanțelor *****, potrivit căruia, cedentul poate cesiona creanțe către cesionar, ce vor apărea în viilor (f.d. 18-24).

În aceeași ordine de idei, conform Anexei nr. 3 din 28 februarie 2022 la Contract, Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, în condițiile contractului, achitând pentru aceasta 130.800 lei (f.d. 22).

La caz, invocând că Rotaru Dumitru nu și-a onorat obligațiunile corespunzător clauzelor contractuale, ÎM ”INCASO” SRL, prin intermediul avocatului Bujoreanu Eugeniu, a înaintat în procedura cererilor cu valoare redusă, cerere de chemare în judecată împotriva lui Rotaru Dumitru, solicitând încasarea datoriei în mărime de 5.892,30 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 31 ianuarie 2023, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța de apel consideră că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, din următoarele considerente.

În materie de drept, potrivit prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, iar potrivit art. 858 alin. (1) și alin. (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani

sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 823 alin. (1) - (2) Cod civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

Potrivit prevederilor art. 824 Cod civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile, art. 827 Cod civil, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii. În sensul normelor citate supra, instanța de apel menționează că, pentru a fi transmisibilă, o creanță trebuie să fie și sesizabilă, or, un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, iar bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit, este insesizabil.

De altfel, instanța de apel menționează că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

Astfel, luând în considerație cele expuse supra, Colegiul civil apreciază ca întemeiată concluzia instanței de fond cu referire la faptul că, contractul de cesiune încheiat la 21 octombrie 2021, între OCN ”CREDITBUN” SRL și ÎM ”INCASO” SRL nu poate produce efecte asupra raporturilor apărute prin contractul de credit nr.21XC9188, semnat între OCN ”CREDITBUN” SRL și Rotaru Dumitru la 09 noiembrie 2021, or, la data de 21 octombrie 2021, OCN ”CREDITBUN” SRL nu avea nici o creanță valabilă și exigibilă față de Rotaru Dumitru.

În context, instanța de apel consideră neîntemeiat argumentul apelantului referitor la faptul că datoria lui Rotaru Dumitru față de ÎM ”INCASO” SRL, se confirmă prin actul de transmitere a creanței, or, contractul de cesiune a creanței, în temeiul căreia reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată, a fost încheiat la 21 octombrie 2021, adică anterior încheierii contractului de împrumut între OCN ”CREDITBUN” SRL și Rotaru Dumitru.

Mai mult ca atât, Colegiul civil conchide că, creanțele OCN ”CREDITBUN” SRL ce vor apărea în viitor și care urmau să fie cedate cesionarului ÎM ”INCASO” SRL, reprezintă acele creanțe care la momentul încheierii Contractului, erau

valabile și exigibilă, cu toate acestea, datoria (creanța) lui Rotaru Dumitru față de OCN ”CREDITBUN” SRL, a devenit exigibilă abia la data expirării termenului pentru care a fost încheiat contractul de credit.

Ca urmare, instanța de apel constată că prima instanță legal și întemeiat a respins cererea de chemare în judecată, or, creanța apărută în baza contractului de împrumut încheiat între OCN ”CREDITBUN” SRL și Rotaru Dumitru, nu a existat la data încheierii contractului de cesiune a creanței.

De asemenea, Colegiul civil consideră neîntemeiate argumentele apelantei cu referire la actul de transmitere a drepturilor asupra creanței viitoare a lui Rotaru Dumitru, or, dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș.a., informația despre toate achitările efectuate), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona creanțele, integral scadente, dar nu parțial. Cu toate acestea, un careva act de predare-primire a creanțelor pentru reconfirmarea existenței relațiilor contractuale apărute la data încheierii Contractului pus în dezbatere, nu a fost anexat la materialele cauzei.

Suplimentar, instanța de apel consideră oportun de a menționa că autoritatea judecătorească înfăptuiește justiția în scopul apărării și realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice/juridice, pe principiile egalității și echității în drepturi, în temeiul legislației în vigoare, iar în lipsa textului de lege expres sau apropiat după care se conduce în rezolvarea cauzelor judiciare, instanța recurge la analogia dreptului sau la aplicarea principiilor fundamentale.

În acest sens, este de reținut, că potrivit art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță, iar potrivit art. 373 alin. alin. (1) și (2) din Cod, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În context, Colegiul civil menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin

cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

În acest sens, pe lângă faptul că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a fost constatată netemeinicia pretențiilor înaintate de ÎM ”INCASO” SRL, Colegiul civil remarcă că apelanta doar a făcut o sinteză a normelor legale și circumstanțele de fapt deja constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succed. . . ”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

În concluzie, instanța de apel apreciază drept neîntemeiate argumentele apelantului, cărora li s-a dat o apreciere corectă și în prima instanță. În același sens, instanța de apel menționează că prima instanță a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de ași expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este una nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea.

În conformitate cu art. 276^4, 385 lit.a), art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de ÎM ”Incaso” SRL.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 31 ianuarie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”INCASO” SRL împotriva lui Rotaru Dumitru cu privire la încasarea datoriei.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă la data pronunțării.

Președintele ședinței, Ruxanda Pulbere
judecătorul
Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi